

СЛУЖ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕ

22422
Advokatska komora
SR Srbije

Beograd
13/II

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском односно хрватскохрватском, словеначком и македонском језику — Огласи по тарифи, — Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства за претплату, посебна издања и огласе 608-3-291-2

Четвртак

БИ

БРОЈ 15

ГОД. XXVI

за 1970 годину
Редакција: Улица Ристића бр. 1, Пошта, факс 226. — Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 50-934; Служба претплате 51-732 Служба продаје 51-671

162.

На основу члана 217. став 1. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ОПШТЕГ ЗАКОНА О АДВОКАТУРИ И ДРУГОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ

Проглашава се Општи закон о адвокатури и другој правној помоћи, који је усвојила Савезна скупштина, на седници Већа народа од 30. марта 1970. године и на седници Друштвено-политичког већа од 30. марта 1970. године.

ПР бр. 892

31. марта 1970. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Потпредседник
Савезне скупштине,
Маријан Бреџељ, с. р.

ОПШТИ ЗАКОН

О АДВОКАТУРИ И ДРУГОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ

Члан 1.

Ради обезбеђења стручне правне помоћи грађанима и организацијама у њиховим међусобним односима, као и ради обезбеђења једнаке заштите права грађана и организација кад се у поступку код судова и других државних органа и организација решава о њиховим правима или обавезама или кривичној и другој одговорности, друштвена заједница ствара услове за пружање правне помоћи путем адвокатури и друге правне помоћи.

Члан 2.

Правна помоћ обухвата нарочито: давање правних савета, састављање исправа, тужби, жалби и других поднесака, заступање у правним пословима и споровима и одбрану окривљених.

Адвокати могу да врше све послове правне помоћи, а друга лица која имају стручну спрему за пружање правне помоћи — само послове за које су овлашћени законом.

Указивање правне помоћи од стране службених лица у вези са вршењем њихове службе, регулише се посебним прописима.

Адвокатура

Члан 3.

Адвокатура је самостална друштвена служба.

Члан 4.

Самосталност адвокатури остварује се организовањем адвоката у адвокатске коморе као самоуправне организације.

Адвокатске коморе, на основу закона и својих статута, одлучују о пријему у адвокатуру и привременом и трајном престанку права на вршење адвокатури.

Адвокатске коморе обављају и друге послове одређене законом и статутом.

Члан 5.

Адвокати су дужни да савесно пружају правну помоћ у складу са законом и кодексом адвокатске етике и да се у вршењу своје друштвене функције старају о уставности и законитости.

Члан 6.

Адвокат је независан у свом раду. Адвокат има право и дужност да, у границама закона и добијених овлашћења, предузима све што сматра да може користити странци којој указује правну помоћ.

Адвокат не може бити у радном односу.

Члан 7.

Ради обезбеђења независног вршења адвокатури адвокат не може бити притворен због кривичног дела учињеног у вршењу правне помоћи, без одобрења већа суда код кога се води поступак због тог кривичног дела.

Претресање архиве адвокатске канцеларије може се вршити само у погледу писмена и предмета који су изрично наведени у наредби о претресању.

Члан 8.

Адвокат је дужан да чува као тајну оно што му је странка поверила.

Адвокат није дужан да сведочи о ономе што му је у вршењу правне помоћи странка поверила, а не може бити саслушан као сведок о ономе што му је окривљени као свом браниоцу поверио.

Члан 9.

Адвокат је дужан да пружи правну помоћ странци која му се за такву помоћ обрати, ако вршење адвокатског посла не би било од штете по интересе странке која од њега правну помоћ тражи или у супротности с начелима поступка у коме би он учествовао као адвокат.

Закон и кодекс адвокатске етике одређују у којим је случајевима адвокат овлашћен да одбије пружање правне помоћи.

Члан 10.

Право да буде адвокат има сваки дипломирани правник с положеним правосудним испитом који испуњава опште и друге услове одређене у закону и достојан је да врши адвокатуру.

Недостојан је да буде адвокат ко је осуђиван за кривично дело које га чини морално неподобним да врши адвокатуру или због недоличних поступака не би могао да буде примљен у редове адвоката без штете по углед адвокатуре.

Закон одређује који дипломирани правници могу да буду адвокати иако нису положили правосудни испит.

Члан 11.

Ради унапређивања пружања правне помоћи у одређеној грани права, може се адвокату, на основу закона и статута адвокатске коморе, признати специјалност у тој грани.

Члан 12.

Уписом у именик једне адвокатске коморе адвокат стиче право да врши адвокатуру на целој територији Југославије.

У случају пресељења канцеларије у место на подручју друге адвокатске коморе адвокат има право да буде уписан у именик те друге адвокатске коморе, без испитивања да ли испуњава услове за пријем у адвокатуру.

Члан 13.

За повреде својих дужности и угледа адвокатуре адвокат одговара дисциплински пред органима адвокатске коморе.

Члан 14.

Осим случаја кад се адвокат сам одрекне вршења адвокатуре, право вршења адвокатуре може престати само на основу судске одлуке или одлуке адвокатске коморе.

Члан 15.

Правну помоћ адвокати могу да пружају као појединци или удружени у радној заједници.

Кад адвокати удружују свој рад у радној заједници, таква адвокатска заједница има, у основи, исти положај као и организације у области друштвених служби.

Законом се утврђују општи услови под којима адвокатска заједница, као самоуправна организација врши своју делатност и остварује своја права и обавезе у односу на друштвену заједницу, као и услови под којима ради остваривања правне заштите путем адвокатуре може користити друштвена средства и њима управљати.

У удруженом раду адвоката не могу се успостављати односи који би били у супротности са начелима о самосталности адвокатуре и независности адвоката у вршењу адвокатских послова.

Члан 16.

Адвокати имају, у начелу, исти друштвено-економски положај и, у основи, иста права и обавезе према друштвеној заједници као и радни људи у радним организацијама.

Члан 17.

Адвокатски приправник оспособљава се за вршење адвокатуре и помаже адвокату у вршењу адвокатских послова.

Начела из члана 8. овог закона важе и за адвокатске приправнике.

Члан 18.

Адвокати имају право на награду за свој рад, као и на накнаду трошкова у вези с извршеним радом, према тарифи коју доноси адвокатска комора, ако законом није друкчије одређено.

Ако адвокат са подручја једне адвокатске коморе предузме поједине радње у поступку пред су-

дом или другим органима који се налазе на подручју друге адвокатске коморе, награда и накнада трошкова за рад адвоката утврђују се према тарифи адвокатске коморе на чијем подручју адвокат пружа радње у поступку, ако се адвокат и странанису споразумели да се примени тарифа адвокатске коморе на чијем подручју је седиште канцеларије адвоката.

Кад суд или други орган одмерава накнаду трошкова странци коју заступа адвокат, он примењује увек тарифу адвокатске коморе на чијем подручју се тај суд односно орган налази.

Кад судови и други органи федерације одмеравају накнаду трошкова поступка, примењиваће тарифу која важи на подручју адвокатске коморе, на коме се решавао предмет у првом степену односно претходном поступку.

Члан 19.

Адвокатска комора, као самоуправна организација, доноси самостално свој статут, кодекс адвокатске етике и друге опште акте у складу са законом.

Адвокатска комора прати и проучава односе и појаве који су од интереса за остваривање правних интереса грађана и организација, као и за унапређивање адвокатуре, и обавештава скупштине одговарајућих друштвено-политичких заједница, по сопственој иницијативи или на њихов захтев, о стању адвокатуре и њеним потребама као и о питањима која се односе на пружање правне помоћи.

Законом се утврђује право друштвено-политичке заједнице на надзор над општим актима адвокатске коморе.

Члан 20.

Адвокатске коморе саме одлучују о свом удруживању и доносе правила о заједничкој организацији адвокатских комора. Та правила одређују и о којој мери и на који начин заједничка самоуправна организација свих адвокатских комора представља адвокатуру у земљи и у иностранству.

Друга правна помоћ

Члан 21.

Друштвено-политичке заједнице могу оснивати службе правне помоћи за давање савета, састављање исправа о правним пословима и састављање поднесака грађанима.

За послове из става 1. овог члана радне и друге организације могу оснивати службе правне помоћи за потребе чланова своје организације, под условима које одређује закон.

Члан 22.

На подручјима за која република односно аутономна покрајина утврди да нема адвоката или да их нема довољно а да постоји потреба да правну помоћ пружају привремено и друга лица, правници у служби правне помоћи, који испуњавају услове за стицање адвокатуре, могу и заступати грађане у поступку пред судом и другим државним органима и организацијама.

Ако на подручјима из става 1. овог члана грађани не могу да правну помоћ остваре ни коришћењем службе правне помоћи, правну помоћ могу да им пружају лица са правосудним испитом или лица која су с њима изједначена, ако је то законом одређено.

Правну помоћ из ст. 1. и 2. овог члана не могу пружати судије, јавни тужиоци и други радници у суду, јавном тужилаштву или органима унутрашњих послова, а лица запошљена у другим држав-

ним органима и организацијама не могу пружати правну помоћ у стварима у којима је надлежан тај орган односно организација нити могу заступати противну страну у ствари у којој је тај орган односно организација заинтересована.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 23.

Одредбе члана 19. ст. 2. до 4. овог закона непосредно се примењују.

Члан 24.

До доношења републичког закона о адвокатури и другој правној помоћи примењиваће се Закон о адвокатури („Службени лист ФНРЈ“, бр. 15/57 и 18/57 и „Службени лист СФРЈ“, бр. 51/65), а најдоцније до 31. децембра 1971. године.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

163.

На основу члана 217. став 1. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ОПШТЕГ ЗАКОНА О ОБРАЗОВАЊУ И УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ФОНДОВА ЗАЈЕДНИЧКИХ РЕЗЕРВИ

Проглашава се Општи закон о образовању и употреби средстава фондова заједничких резерви, који је усвојила Савезна скупштина, на седници Већа народа од 31. марта 1970. године и на седници Привредног већа од 27. марта 1970. године.

ПР бр. 891
31. марта 1970. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито. с. р.

Потпредседник
Савезне скупштине,
Маријан Брецељ. с. р.

ОПШТИ ЗАКОН

О ОБРАЗОВАЊУ И УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ФОНДОВА ЗАЈЕДНИЧКИХ РЕЗЕРВИ

Члан 1.

Ради обезбеђења средстава за подмиривање минималних личних доходака радника и за санацију самосталних организација удруженог рада, самосталне организације удруженог рада дужне су из свог дохотка издвајати средства за фондове заједничких резерви, у складу са законом.

Средства дохотка из става 1. овог члана сматрају се средствима пословног фонда привремено издвојеним за посебне друштвене намене и изузимају се, за време док су издвојена из основице за плаћање обавеза на средства пословног фонда.

Обавези издвајања средстава за фондове заједничких резерви, у смислу става 1. овог члана, не подлеже самосталне организације удруженог рада које врше делатности друштвених служби за које

се средства обезбеђују из доприноса утврђених на основу закона, ако је тако одређено законом.

Средства из става 1. овог члана могу се, у оквиру санације самосталних организација удруженог рада, користити и за преквалификацију и друга неопходна улагања за запошљавање вишка радника који су утврђени санационим програмом.

Члан 2.

Фондови заједничких резерви образују се у општинама, аутономним покрајинама и републикама. Заинтересоване општине могу споразумно одредити да се за територије више општина образује један фонд заједничких резерви.

Фондови заједничких резерви имају својство правног лица.

Члан 3.

Фондом заједничких резерви управљају самосталне организације удруженог рада које из свог дохотка издвајају средства за фонд, одговарајуће привредне коморе и одређене асоцијације радних организација и друштвено-политичких организација.

Статутом фонда заједничких резерви утврђују се, сагласно закону, органи управљања фондом, њихов делокруг, начин образовања тих органа као и учешће радника запошљених у фонду у управљању одређеним пословима у фонду.

Члан 4.

Самосталне организације удруженог рада имају права на повраћај средстава која су из свог дохотка издвојиле у фонд заједничких резерви, у роковима и под условима који су одређени законом.

Члан 5.

Средства фонда заједничких резерви дају се на коришћење у виду кредита.

Изузетно, а под условима одређеним законом, средства фонда заједничких резерви могу се давати на коришћење самосталним организацијама удруженог рада и без обавезе враћања, и то само за подмиривање минималних личних доходака радника.

За износ средстава који је из фонда заједничких резерви дат на коришћење без обавезе враћања, смањује се обавеза фонда према самосталним организацијама удруженог рада за повраћај средстава, сразмерно средствима која су из дохотка самосталне организације удруженог рада издвајале за фонд.

Члан 6.

Самосталне организације удруженог рада, сразмерно средствима која су из свог дохотка издвојиле за фонд заједничких резерви, учествују у подели прихода који фонд оствари својим пословањем.

Члан 7.

Права и обавезе постојећих општинских и републичких заједничких резерви привредних организација и њихова средства, пренеће се, сагласно закону, на фондове заједничких резерви образоване у смислу овог закона.

Ако су обавезе из пословања средствима из става 1. овог члана веће од права и средстава пренесених фонду заједничких резерви, средства за подмиривање тих обавеза обезбеђују се на начин одређен законом.

Уколико су средства из става 1. овог члана већа од обавеза које су предузете у пословању постојећих заједничких резерви привредних организација, вишак средстава користиће се за сврхе из члана 1. овог закона, а првенствено за подмиривање ми-